

ZEVEN IS VOLDOENDE

Een klein schilderijtje uit de gemeenschap van Taizé toont mij het verhaal van de wonderbare broodvermenigvuldiging. Een massa mensen vertoeven op de weidse weide. En ze krijgen te eten. Of beter, door te delen geven ze elkaar te eten. In de verte, als bijna op de achtergrond, zie je een witte figuur. Jezus, die als het ware de grote volksvergadering gade slaat. Hij ziet hoe er twaalf manden over blijven na deze reuze picknick. En bij zich zelf denkt Hij wellicht: zeven is echt voldoende, vijf broden en twee vissen... Als er maar gedeeld wordt met elkaar. Delen met elkaar, het stemt vreugdevol. En deze vreugde wil in het nieuwe werkjaar verder onze grondtoon blijven.

Verdiepen en verbinden

Op het einde van zijn beleidsbrief verwijst bisschop Lode eveneens naar het verhaal van de broden en de vissen. Hij schrijft dat er in onze tijd een dubbele oproep klinkt: een oproep tot *verdieping*, vooral van onze vriendschap met Jezus Christus. En een oproep tot *verbinding*, om gemeenschap te vormen en open te zijn voor alle mensen. Deze twee, verdiepend en verbindend te werken, kunnen ons een diepe vreugde geven. Ons geloof verdiepen, dat kan voor sommige mensen als een moeilijke opdracht lijken. En nochtans kan het heel eenvoudig gebeuren. Gewoon door met elkaar eens te delen wat er ons bezig houdt in ons geloven. Het kan ook gebeuren in een groepje zoals 'Het Leerhuis'. Samen zoeken we hoe ons geloof richting kan geven aan ons leven van elke dag. En we mogen daarbij geïnspireerd worden door grote figuren, zoals een Abraham. Je geloof verdiepen, het kan je weer de vreugde wekken in het leven. Vreugde om een geloof dat onze levenskracht is. En ook werken aan verbinding geeft vreugde. Misschien lijkt het makkelijker je te laten meedrijven op de stroming van onze samenleving. Een samenleving die zich hard en veeleisend opstelt. Een samenleving waar zovelen zich voordoen als 'de beste', en het zo niet kunnen laten op alles en nog wat kritiek te geven. En vaak in heel scherpe termen. Vraag is of dat vreugde geeft? Het zet veeleer mensen tegen elkaar op. Christenen zijn geroepen het anders te doen. Ze kiezen ervoor om die kleine goedheid, om waardering en respect te delen met elkaar. Ze doen dit niet in hun selecte groepje of gezelschap. Ze delen met alle mensen die ze ontmoeten. Daarin mogen wij onze vreugde vinden.

Gods liefde beleven...

In zijn beleidsbrief schrijft bisschop Lode dat het er op aan komt 'Gods liefde te beleven om leven te geven aan anderen'. Het geeft een diepe vreugde te leven vanuit de liefde die God ons geeft. Laten we ons hierbij niet verlammen door de overmacht van een samenleving die om zichzelf draait. De liefde van God beleven maakt ons krachtig en sterk om leven te geven. Leven voor mensen om ons heen. Dat blijft ons uitnodigen om medewerker te blijven aan Gods project. We zijn als Christenen niet bezig met ons eigen project. Aan Gods project, aan het project van het evangelie meewerken, is oog en hart blijven hebben voor de vragen van mensen om ons heen. Die zorg dient wellicht voor alles te gaan! Dan staan we midden het verhaal van de wonderbare broodvermenigvuldiging. Zeven is inderdaad voldoende om Gods liefde handen en voeten te geven, om leven te geven. Want iedereen van ons kan figuurlijk een broodje of een visje bijdragen. Denk niet dat jij niets te bieden hebt. Hoe klein en eenvoudig ook, allemaal kunnen we iets bijbrengen dat voedsel en leven geeft aan iemand anders. Hopelijk mogen we die ervaringen in het komende jaar met elkaar delen. Hopelijk mogen zoveel mooie ervaringen ons vreugdevol stemmen.

Vreugdevol gestemd!

Onze vreugde wil iets anders zijn dan oppervlakkige vrolijkheid. Het gaat er niet om dat we nog een extra jaar nodig hebben omdat we nog niet plezierig genoeg doen. Laten we eerlijk naar onze gemeenschap kijken: wat stralen we uit? En vooral, 'wie' stralen wij uit? Kunnen mensen aan de manier waarop wij de eucharistie vieren, proeven dat het geloof ons een diepe vreugde schenkt? Kunnen mensen overal in onze ontmoetingen voelen dat ze van harte welkom zijn en dat een mens er deugd aan beleeft om te leven als christen? Vreugde laat zich niet van de wijs brengen door tegenkanting en moeilijkheden. Om het met paus Franciscus te zeggen: "Christus verkondigen betekent: laten zien dat geloven in Hem en Hem volgen niet alleen iets is dat waar en goed is, maar ook schoon, in staat het leven te vervullen met een nieuwe glans en diepe vreugde, zelfs in tijden van beproeving" (*Evangelii Gaudium*, nr. 167).

Johan Loones

(alle reacties welkom op johan.loones@skynet.be)